

kommer i forbindelse med en ikke for begrænset del af de studerende.

Ud fra samme ønske og på baggrund af den stigning i rektorernes arbejdsbyrde, både som administratører og som ledere i almindelighed, der er sket i de senere år, og som formentlig vil fortsætte, ønsker man ved bestemmelsen i stk. 2 at åbne mulighed for ansættelse af en inspektør som en afdastning udover den almindelige kontorassistent for de rektorer, der ønsker det. Man skal dog understrege, at inspektørens virksomhed må udøves under rektors ansvar, og at den kun kan omfatte administrative opgaver som f. eks. skemalægning, tilrettelæggelse af prøver og tilsyn med inventar og lokaler, medens den pædagogiske ledelse af seminariet altid må varetages fuldt ud af seminarirektoren.

Den i stk. 3 omhandlede ordning, hvorefter der kan ansættes en praktikleder, findes allerede ved flere seminarier, men man anser det for rigtigst, at ordningen lovfæstes på samme måde som adgangen til at ansætte en inspektør. Praktiklederens opgaver vil bl. a. være på seminarirektorens vegne og ansvar og i samarbejde med øvelsesskolernes ledere og praktiklærere at tilrettelægge uddannelsen i praktisk skolegerning og i det hele følge praktikanternes arbejde. Praktiklederen forudsættes normalt at være lærer ved seminariet.

Til § 12.

Efter § 27 i loven af 1954 kan som regel ingen, der ikke i mindst 5 år har haft sin væsentligste virksomhed ved undervisning, ansættes som forstander (rektor) for et statsseminarium, og iflg. lovens § 28, stk. 1 er fast ansættelse som lærer ved et statsseminarium betinget af, at den pågældende, foruden at have den i øvrigt fornødne kundskabsmæssige og pædagogiske uddannelse, består en prøve i pædagogik og undervisningsfærdighed. For private seminarier er ingen egentlige ansættelsesbetingelser anført for lærernes vedkommende, men et privatseminariums samlede lærerstab skal efter § 32, stk. 1, godkendes i forbindelse med seminariets godkendelse hvert 6. år. For privatseminariernes rektorer gælder efter § 32, stk. 2, samme regel som for statsseminariernes rektorer i § 27.

Efter lovforslaget skal der stilles samme krav til stats- og privatseminarier med hensyn til de faglige kvalifikationer, der kræves ved ansættelse af rektor og lærere. Man finder det derfor rimeligt, at lærernes faglige kvalifikationer godkendes af undervisningsministeriet ved ansættelse ved private seminarier i hvert enkelt tilfælde. Men det er naturligvis i alle tilfælde det private seminarium, der afgør, hvem af en række ansøgere der skal foretrækkes. For-

skellen i forhold til loven af 1954 er herefter, at der efter lovforslaget kræves godkendelse af læreransættelsen, når den finder sted, medens der nu foretages samlede overvejelser over lærerstabets kvalifikationer hver gang, der træffes afgørelse om fornyet godkendelse af seminariet ved udløbet af en 6-års periode.

Det er ministeriets standpunkt, at det ved ansættelse — eller godkendelse — af seminarielærere må kræves, at de pågældende har de bedste faglige og pædagogiske kvalifikationer, som uddannelses-systemet til enhver tid giver mulighed for, og derudover har et rimeligt kendskab til folkeskolen. Når rammerne for læreruddannelsen ligger fast efter lovens vedtagelse, vil der blive nedsat et udvalg til at undersøge spørgsmålet om seminarielærernes uddannelse — bl. a. på baggrund af overvejelser, der foregår for tiden om oprettelse af en pædagogisk kandidateksamen ved Danmarks Lærerhøjskole — og til at stille forslag om de krav, der bør stilles til seminarielærernes uddannelse. Blandt de muligheder, det vil være naturligt for et sådant udvalg at overveje, er læreruddannelse kombineret med undervisningspraksis og enten den oven for nævnte pædagogiske kandidateksamen eller en anden videregående uddannelse, f. eks. i vise fag faglærer-eksamen, og universitetsuddannelse kombineret med et pædagogisk studium ved Danmarks Lærerhøjskole eller undervisningspraksis af et betragteligt omfang.

Den i paragraffen nævnte pædagogiske prøve for seminarielærere må i lighed med den nuværende prøve omfatte undervisning af både børn og voksne. Det er tanken, at undervisningsministeren skal kunne bestemme, at deltagelse i et kursus i undervisningsfærdighed er en forudsætning for at indstille sig til prøven.

Til § 13.

Pligten til at overtage timer i øvelsesskolen, som skyldes ønsket om, at seminariernes lærere bevarer kontakten med børneskolen, gælder efter 1954-lovens § 28, stk. 2, kun for statsseminariernes lærere, men kommer efter lovforslaget også til at omfatte lærere ved de private seminarier. Seminarirektorens adgang til at bestemme, at en seminarielærer skal undervise i den faste øvelsesskole, må naturligvis være afhængig af, om sådan undervisning kan indpasses på den pågældende skole. For at understrege dette, og fordi de fleste faste øvelsesskoler efter lovforslaget vil være kommunale, har man tilføjet bestemmelsen om aftale med skolens leder og de kommunale skolemyndigheder.